

138

**ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ
PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC**

z dnia 19 kwietnia 1968 r.

w sprawie kontroli warunków pracy i prawidłowości zatrudnienia inwalidów w zakładach pracy.

Na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudnienia inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydentów powiatowych (miejskich miast stanowiących powiaty, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych przeprowadzają przy współudziale właściwych terenowo komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia kontrolę warunków pracy i prawidłowości zatrudnienia inwalidów w zakładach pracy.

2. W miarę potrzeby w kontroli, o której mowa w ust. 1, biorą udział przedstawiciele wydziału zatrudnienia prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat) rady narodowej i wojewódzkiej poradni rehabilitacji zawodowej oraz właściwy inspektor pracy.

§ 2. Kontrola, o której mowa w § 1 ust. 1, ma na celu stwierdzenie, czy inwalidzi zatrudnieni w danym zakładzie pracują na stanowiskach odpowiadających wskazaniom lekarskim i czy warunki pracy są odpowiednie do stanu zdrowia zatrudnionych inwalidów.

§ 3. Dla zapewnienia sprawnej i skutecznej kontroli powinna ona odbywać się z udziałem przedstawiciela kierownictwa technicznego zakładu, lekarza zakładu przemysłowej służby zdrowia sprawującego opiekę nad danym zakładem pracy oraz zakładowego instruktora inwalidzkiego.

§ 4. 1. Organy, o których mowa w § 1 ust. 1, sporządzają protokół przeprowadzonej kontroli.

2. W razie stwierdzenia nieprawidłowego zatrudnienia inwalidów na stanowiskach pracy bądź jeżeli warunki pracy mogą powodować pogorszenie stanu zdrowia zatrudnionych inwalidów, do protokołu wprowadza się zalecenia dotyczące usunięcia stwierdzonych uchybień wraz z terminem ich wy-

konania, uzgodnionym z przedstawicielem kierownictwa zakładu pracy.

3. Jeden egzemplarz protokołu wraz z zaleceniami otrzymuje kierownik zakładu pracy do wiadomości i wykonania.

§ 5. W razie niewykonania zaleceń ujętych protokołem kontroli w wyznaczonym terminie, organ sporządzający protokół zawiadamia o tym jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy w celu spowodowania wykonania tych zaleceń, przesyłając równocześnie odpis zawiadomienia do wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) oraz do właściwego inspektora pracy.

§ 6. W czasie kontroli organy, o których mowa w § 1, powinny udzielać zakładom pracy pomocy w ustalaniu stanowisk pracy odpowiednich dla inwalidów oraz badać dalsze możliwości zatrudnienia inwalidów w kontrolowanych zakładach pracy.

§ 7. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz właściwe terenowo oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych opracowują wspólnie kwartalne plany kontroli zakładów pracy.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, współpracują z wojewódzkimi inspektorami pracy wojewódzkich komisji związków zawodowych w koordynowaniu działalności inspektorów pracy na terenie danego województwa w zakresie kontroli warunków pracy i prawidłowości zatrudnienia inwalidów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*
Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

139

**ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ
PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC**

z dnia 18 kwietnia 1968 r.

w sprawie współdziałania pomiędzy wydziałami zdrowia i opieki społecznej a wydziałami zatrudnienia prezydentów rad narodowych.

Na podstawie § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudnienia inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenia „wydziały zdrowia i opieki społecznej” oraz „wydziały zatrudnienia” oznaczają wydziały zdrowia i opieki społecznej oraz wydziały zatrudnienia prezydentów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) rad narodowych oraz prezydentów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 2. Wydziały zdrowia i opieki społecznej współdziałając z wydziałami zatrudnienia udzielają pomocy w zapewnieniu pracy:

- 1) osobom zaliczonym do jednej z grup inwalidów, u których pozostała zdolność do wykonywania zatrudnienia zgodnie ze wskazaniami komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia,
- 2) osobom nie będącym inwalidami, które w myśl obowiązujących przepisów powinny być zatrudnione wyłącznie w określonych warunkach pracy stosownie do wskazań lekarskich.

§ 3. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej kierują do zatrudnienia inwalidów na wolne stanowiska pracy zgłaszane przez zakłady pracy.

2. W razie braku odpowiednich kandydatów do pracy spośród inwalidów oczekujących na zatrudnienie, wydziały

zdrowia i opieki społecznej w porozumieniu z wydziałami zatrudnienia, w zależności od lokalnej sytuacji na rynku pracy, mogą proponować zatrudnienie inwalidom, którzy nie zgłosili wniosku o zatrudnienie, a są objęci rejestrem inwalidów nie zatrudnionych, prowadzonym na podstawie orzeczeń komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

2. Na stanowiska, o których mowa w ust. 1, mogą być również kierowane osoby określone w § 2 pkt 2.

§ 4. Wydziały zdrowia i opieki społecznej przekazują wydziałom zatrudnienia w terminie 15 dni od daty otrzymania zgłoszenia informacje dotyczące:

- 1) nie wykorzystanych miejsc pracy odpowiednich dla osób, o których mowa w § 2,
- 2) miejsc pracy w spółdzielniach inwalidów nie nadających się dla inwalidów.

§ 5. 1. Wydziały zatrudnienia w porozumieniu z wydziałami zdrowia i opieki społecznej dokonują w razie potrzeby analizy wolnych miejsc pracy zgłaszanych do wydziałów zatrudnienia. W razie stwierdzenia, że dane stanowiska pracy są odpowiednie dla inwalidów oczekujących na zatrudnienie, wydziały zatrudnienia przekazują je do dyspozycji wydziałów zdrowia i opieki społecznej.

2. Jeżeli zakład pracy domaga się skierowania na zgłaszane miejsca pracy odpowiednie dla inwalidów pracowników o pełnej zdolności do pracy, wydział zatrudnienia powinien udzielić wydziałowi zdrowia i opieki społecznej pomocy w obsadzeniu tych stanowisk przez inwalidów w razie negatywnej oceny zasadności tego zapotrzebowania.

3. Zasady współdziałania określone w ust. 1 i 2 mają zastosowanie do stanowisk pracy odpowiednich dla osób, o których mowa w § 2 pkt 2.

§ 6. Wydziały zdrowia i opieki społecznej współdziałając z wydziałami zatrudnienia powinny wykorzystać dla zatrudnienia osób, o których mowa w § 2, wszystkie zgłaszane stanowiska pracy odpowiednie dla tych osób.

§ 7. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej przeprowadzają kontrolę wykonywania planów zatrudnienia inwalidów w zakładach pracy oraz wydają odpowiednie zalecenia w tej sprawie.

2. Wydziały zatrudnienia udzielają w miarę potrzeby i możliwości pomocy wydziałom zdrowia i opieki społecznej w realizacji zadań określonych w ust. 1.

3. Jeżeli zakład pracy bez dostatecznego uzasadnienia odmawia przyjęcia inwalidów skierowanych na stanowiska przewidziane dla inwalidów w planie zatrudnienia, wydział zatrudnienia na wniosek wydziału zdrowia i opieki społecznej wstrzymuje skierowanie na te stanowiska pracowników o pełnej zdolności do pracy.

§ 8. Wydziały zdrowia i opieki społecznej współdziałając w miarę potrzeby z wydziałami zatrudnienia udzielają zakładom pracy pomocy w realizacji ich zadań w zakresie zatrudniania inwalidów, a w szczególności:

- 1) w ustalaniu stanowisk pracy nadających się dla inwalidów w drodze czynnego udziału współdziałających wydziałów w pracach komisji określonej w § 8 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 88),
- 2) w przesuwaniu w ramach planu zatrudnienia pracowników o pełnej zdolności do pracy ze stanowisk nadających się dla inwalidów,
- 3) w przesuwaniu w razie konieczności do innych zakładów pracy inwalidów, którzy ze względu na stan zdrowia nie mogą być nadal zatrudnieni w danym zakładzie pracy; skierowanie takie może nastąpić na wniosek zakładu pracy, który dotychczas zatrudniał inwalidę, po

stwierdzeniu przez wydział zdrowia i opieki społecznej, że zakład pracy wykorzystał wszystkie możliwości wynikające z przepisów § 9 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz § 10 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów.

§ 9. 1. Wydziały zdrowia i opieki społecznej na podstawie analizy potrzeb w zakresie zatrudniania inwalidów oraz możliwości zaspokajania tych potrzeb powinny inicjować i podejmować prace zmierzające do rozszerzenia możliwości zatrudnienia inwalidów, polegające w szczególności:

- 1) na występowaniu w miarę potrzeby z wnioskami w sprawie rozwoju sieci zakładów pracy, zwłaszcza zakładów produkcyjno-usługowych podległych prezydiom rad narodowych na terenach zamieszkiwanych przez większą liczbę inwalidów,
- 2) na występowaniu z wnioskami w sprawie podporządkowania wydziałom zdrowia i opieki społecznej w zakresie pośrednictwa pracy wybranych spółdzielni pracy, w których większość stanowisk pracy odpowiada zatrudnieniu inwalidów.

2. Wydziały zatrudnienia powinny udzielać pomocy wydziałom zdrowia i opieki społecznej w wykonywaniu zadań określonych w ust. 1.

§ 10. W celu usprawnienia współpracy wydziałów zdrowia i opieki społecznej oraz wydziałów zatrudnienia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) rad narodowych, współdziałające wydziały prezydiów wojewódzkich rad narodowych powinny w miarę potrzeby:

- 1) organizować wspólne narady poświęcone zagadnieniom zatrudniania inwalidów oraz osób, które w myśl wskazań lekarskich wymagają zatrudnienia w określonych warunkach pracy,
- 2) delegować przedstawicieli na odprawy i konferencje, organizowane przez wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydiów właściwych rad narodowych, dotyczące tematyki przysposabiania do pracy oraz zatrudniania inwalidów i innych osób o niepełnej zdolności do pracy,
- 3) inicjować wspólne narady z kierownictwem wybranych zakładów pracy, mające na celu zwiększenie stanu zatrudnienia inwalidów w tych zakładach,
- 4) udzielać pomocy w realizacji wniosków, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, współdziałając z zainteresowanymi organami prezydiów rad narodowych oraz instytucjami związanymi ze sprawami aktywizacji gospodarczej danego terenu,
- 5) opiniować i przedstawiać do decyzji prezydiów wojewódzkich rad narodowych wnioski, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 2,
- 6) konsultować się w sprawach mających wpływ na usprawnienie pracy w podległych wydziałach w zakresie zatrudniania inwalidów i osób, które w myśl wskazań lekarskich wymagają zatrudnienia w określonych warunkach pracy.

§ 11. Wydziały zdrowia i opieki społecznej oraz wydziały zatrudnienia prezydiów wojewódzkich rad narodowych w ramach nadzoru sprawowanego nad wydziałami zdrowia i opieki społecznej oraz wydziałami zatrudnienia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) rad narodowych powinny zwrócić szczególną uwagę na przestrzeganie zasad współdziałania określonych w zarządzeniu.

§ 12. Wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) przesyłają do wydziałów zatrudnienia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) odpis sprawozdania rocznego obowiązującego w zakresie zatrudniania inwalidów,

§ 13. Traci moc instrukcja Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 5 stycznia 1961 r. w sprawie współdziałania pomiędzy wydziałami zdrowia i opieki społecznej a wydziałami za-

trudnienia prezydów rad narodowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 46).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*
Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

140

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 3 maja 1968 r.

w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla niektórych inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa składniki uposażenia wchodzące w skład podstawy wymiaru rent dla inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, gdy zgodnie z przepisami art. 8 ust. 3, 4 i 6 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) podstawę tę stanowi odpowiednie uposażenie żołnierza zawodowego.

§ 2. W skład podstawy wymiaru renty inwalidzkiej wchodzi:

- 1) dla oficerów, chorążych i podoficerów:
 - a) uposażenie według posiadanego stopnia wojskowego, przewidziane w przepisach o uposażeniu żołnierzy dla żołnierza zawodowego w odpowiednim stopniu wojskowym przy wysłudze do 2 lat,
 - b) uposażenie według stanowiska służbowego, typowe dla posiadanego stopnia wojskowego,
 - c) należne na zajmowanym ostatnio w wojsku stanowisku służbowym dodatki do uposażenia o charakterze stałym, wchodzące w skład podstawy wymiaru renty dla żołnierzy zawodowych;
- 2) dla osób nie będących oficerami, chorążymi lub podoficerami:
 - a) uposażenie według stopnia wojskowego, przewidzia-

ne w przepisach o uposażeniu żołnierzy dla kaprała zawodowego przy wysłudze do 2 lat,

- b) uposażenie według stanowiska służbowego typowego dla stopnia kaprała,
- c) pobierany ostatnio w wojsku dodatek za kwalifikacje techniczne (artystyczne).

§ 3. Podstawę wymiaru renty rodzinnej po osobach wymienionych w § 2 stanowią określone w tym przepisie składniki uposażenia, które stanowiłyby podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla zmarłego.

§ 4. 1. Wysokość uposażeń i dodatków wchodzących w skład podstawy wymiaru renty (§§ 2 i 3) ustala się według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia żołnierza ze służby wojskowej, a jeżeli przyznanie renty następuje przed zwolnieniem z tej służby — w dniu, od którego przysądza się rentę.

2. Jeżeli zwolnienie żołnierza ze służby wojskowej nastąpiło przed dniem 1 lipca 1958 r., wysokość uposażeń i dodatków (ust. 1) ustala się według stawek obowiązujących w dniu 1 lipca 1958 r.

3. Wysokość uposażeń i dodatków dla ustalenia podstawy wymiaru renty stwierdza właściwy organ wojskowy.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

141

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 8 maja 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie pobierania opłat za korzystanie z wód państwowych i z obiektów budowlanych gospodarki wodnej.

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) oraz § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1965 r. w sprawie opłat za niektóre rodzaje szczególnego korzystania z wód państwowych i z obiektów budowlanych gospodarki wodnej (Dz. U. Nr 50, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 1 września 1966 r. w sprawie pobierania opłat za korzystanie z wód państwowych i z obiektów budowlanych gospodarki wodnej (Monitor Polski Nr 50, poz. 248) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 pkt 1 lit. b) wyrazy „km 180,0” zastępuje się wyrazami „km 207,0”;